

[Finansministeren.]

har maattet baseres paa de Priser, der tilsyneladende har været andre Steder. Men vi har ikke haft nogen Form for fast Pris paa mange af de Varer, vi har indført her til Landet, og derfor er der for nogle af disse Varer naturligvis søgt tilvejebragt en Risikomargen. Jeg tror gerne, at Benzinenprisen, hvis man grundigt gik Prislejet igennem, kunde bringes væsentligt ned under det Leje, den er paa i Øjeblikket. Benzinenprisen var før Besættelsen 1 Kr. 39 Øre pr. l, den er nedsat til 1 Kr. pr. l, og jeg vil ikke anse det for usandsynligt, at Benzinenprisen kunde tvinges yderligere ikke uvæsentligt ned, men der er igennem den Pris, der er fastsat paa Benzin, givet Staten en Margen til Imødegaelse af en eventuel Risiko i Forbindelse med de Indkøb af Varer, som finder Sted. Jeg havde gerne set, at man nu havde afløst denne Ordning med en Beskatningsordning, en Forhøjelse af Benzinskatten, fordi jeg finder, at Staten ikke fortsat bør udlægge de vældige Millionbeløb, som skal til til Vej-anlæg o. lign., uden samtidig at have Betingelser for at faa disse Penge ind paa ny. Der er et Underskud, om jeg maa bruge det Udtryk, paa denne Post paa 96 Mill. Kr., som maa søges inddækket i den kommende Tid, og jeg havde fundet det rimeligt, om man havde forhøjet Benzinskatten med et ikke uvæsentligt Beløb, og haabet, at man saa samtidig kunde nedsætte den Benzinenpris paa 1 Kr., som vi har i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen spurgte, hvor disse Penge gaar hen. De gaar jo ingen Steder hen, for de staar foreløbig paa denne Konto. Selvfølgelig kunde hverken en Finansminister eller nogen anden ondskafuld Minister finde paa at anvende et eventuelt Overskud, som paa et senere Tidspunkt maatte fremkomme — om det da ikke bliver et Underskud —, uden Tilslutning fra Rigsdagen og Rigsdagens Finansudvalg. Der er altsaa ikke Tale om nogen speciel Anvendelse af et saadant eventuelt Provenu, for foreløbig er det et Spørgsmaal, om der overhovedet bliver nogen Penge at anvende. Det maa afgøres, naar Statshandelen til sin Tid bliver afløst af en mere normal Form for Handel, og hvornaar det sker, ved jeg i dette Øjeblik lige saa lidt som sandsynligvis andre ærede Medlemmer i denne Sal eller i det hele taget nogen vil kunne vide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Petersen: Jet vil gerne takke den højtærede Finansminister for den korte Redegørelse, som indeholdt Oplysninger, der var nye for mig, og som jeg mener har virkelig Interesse for Offentligheden.

Oluf Pedersen: Jeg vil gerne give Udtryk for min Forbavselse over de Oplysninger, Finansministeren har givet. Jeg maa forstaa det saaledes, at Finansministeren har ønsket en Afgift paa Benzin, og at det ikke kunde lade sig gøre at faa den vedtaget ved Lov, men at man administrativt holder den høje Benzinpris uden Hensyn til, at man altsaa ikke kan faa et lovmæssigt Grundlag derfor. Men det nytter jo ikke meget, man modsætter sig, at Benzinskatten forhøjes, naar Finansministeren kan klare Forhøjelsen selv.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kom her ud for en af de glædelige Overraskelser, der gav ham Lejlighed til at tage Ordet. Det ærede Medlem kan ikke komme med den Paastand, at jeg har været med til at gennemføre en Ordning, der uden videre betød en Benzinafgift, som indgik i Statskassen, uden Rigsdagens Tilslutning. Jeg har forsøgt at forklare, hvorledes Stillingen laa. At det ærede Medlem ikke kan eller ikke vil begribe det, undrer mig ikke, men det berettiger ham ikke til at fremkomme med en Paastand, som ikke har nogen Forbindelse med Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Finansminister gav i sine Udtalelser i første Omgang Udtryk for, at man holdt en højere Benzinpris, end den skønmæssigt burde ansættes til.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har udtrykkeligt gjort Rede for, at der er Tale om Statsindkøb af en Række Varer, og at der for den Vare, der her er Tale om, er en Risikomargen, og jeg har sagt, at ingen vilde tænke paa at anvende det Overskud, der maatte blive — hvis der bliver noget Overskud, for det kan lige saa godt være, at der bliver et Underskud, idet Prisfastsættelsen kun har været mulig paa Grundlag af et Skøn — uden fuld Tilslutning af Rigsdagen. Derfor kan det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ikke med nogen som helst Berettigelse sige, at der her er Tale om en